

lunde forsvarlige. Vi optog Forhandlinger med den daværende Regering herom, og for os saa det ud til, at det var muligt at komme til en Ordning. Men da disse Forhandlinger om at faa egnede Lokaler stillet til Raadighed nærmede sig deres Afslutning, modtog vi desværre Meddelelse om, at Tilskuddet i Stedet for at blive forhøjet fra 2 700 Kr. til 5 000 Kr. var skaaret ned til 2 000 Kr. Det var en Selvfølge, at vi da maatte afbryde de Forhandlinger, vi var inde paa for at skaffe Lokaler, der egnede sig til denne Modelsamling eller dette Museum, hvad man nu vil kalde det. Det Finanslovsforslag, der blev forelagt i Oktober 1926, indeholdt paa denne Konto et Forslag om at yde et Statstilskud til Dansk Fiskeriforening paa 21 600 Kr., det vil sige, at det var yderligere sat ned med 2 400 Kr.; og det foreliggende Forslag til Finanslov indeholder et Tilskud paa 20 000 Kr., hvilket betyder, at Tilskuddet yderligere er sat 1 600 Kr. ned. Naar jeg har ønsket at gøre nogle Bemærkninger herom, er det, fordi jeg nødtigt vilde se, at dette Museum, som er det eneste af den Art i Norden, skulde komme til at føre en Tilværelse, hvorved det kun fik liden eller ingen Betydning. Jeg vilde derfor beklage, om Besparelserne skulde nødvendiggøre en saadan Nedsættelse, og jeg vil gerne saa indtrængende, som jeg formaar, henstille til den højtærede Landbrugsminister, under hvem Fiskeriet jo sorterer, om ikke den højtærede Minister kunde tænke sig at optage en Forhandling med Dansk Fiskeriforening om en Ordning, som maatte siges at være forsvarlig, særlig ud fra det Hensyn, at vi kunde anvende, om ikke alt for mange Tusind, saa dog en Del til en Ordning, hvorved dette Museum bevares. Hvis man rejser til andre Lande, Syd paa eller Vest paa, vil man se, at man der gør alt for at bevare saadanne Ting, der ikke alene har Interesse for Udviklingen, men ogsaa har Interesse for Fortidens Bedrift, og i denne Henseende er denne Modelsamling, som Fiskeriet ejer, overmaade nyttig. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Minister, om Ministeren ikke vil være villig til at optage en Forhandling med Fiskernes Organisation for om muligt at finde en Ordning, der maatte siges at være forsvarlig under Hensyn baade til dette Museums Betydning og til, hvad Staten kan ofre paa noget saadant.

Dernæst har jeg en lille Bemærkning at gøre til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Det skulde være en Tak for de Bevillinger, der er opført paa Finansloven til Bygning og Udvidelse af Fiskerihavne:

Det gælder Bevillingen til Bygning af en Fiskerihavn ved Blands, det gælder Bevillingen til Udvidelse af Strandby Havn, og det gælder Istandsættelsen af Endelave Fiskerihavn og Anlæg af en Fiskerihavn ved Hvalpsund samt et lille Beløb til Landingsplads ved Vester Thorup Strand. Alt dette er Fiskerne overordentlig taknemmelige for. Vi ved, at Fiskeriet kan ikke som før drives fra aaben Kyst; det kræver at faa Støttepunkter. Fiskeriet vil selvfølgelig aldrig opnaa at faa alle de Støttepunkter, det ønsker eller kræver; vi Mennesker er jo tilbøjelige til at kræve mere, end det er muligt at opnaa. Men jeg konstaterer, at der fra Statsmagtens og fra Regeringens Side er Villighed til at give Fiskeriet de Støttepunkter, som er mest paakrævet, og som finansielt er overkommelige. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at bringe den højtærede Minister en Tak herfor.

Ellinger: Det kunde være overmaade fristende at komme ind paa de Grunde, som efter de Udtalelser, der faldt fra det ærede 17de tingvalgte Medlem (Brandes), er til Hinder for, at en større eller mindre Del af det radikale Parti kan falde i Armene paa Venstre. De Radikale synes jo altid at skulle være i Armene paa andre. Det er ikke saa længe siden, at de var krystet i Socialdemokratiets kraftige Favntag, og efter at dette nu er sluppet under Medvirkning maaske fra begge Sider, er der altsaa nu en Længsel efter at falde i andre Arme — og det lykkes maaske. Naar der formentlig i Øjeblikket ikke er nogen særlig Grund til at tage Spørgsmaalet om denne Hindring op til Debat i dette høje Ting, ligger det i, at det ikke er saa grumme længe siden — det var i Slutningen af det forrige Ministeriums Funktionstid —, at der netop om denne Sag fandt en indgaaende Debat Sted her i Tinget. Kun kan man undre sig over, at man vedblivende kan høre en Tale med den Tendens, ganske uafhængigt af, hvad der sker i Verden, og hvad der ganske sikkert desværre ogsaa fremdeles vil komme til at ske i denne Verden. Men dette er ogsaa det eneste Land i Verden, hvor man under saadanne Forhold vedblivende kan høre en Tale med denne Tendens.

Det ærede Medlem betegnede den højtærede Forsvarsminister som Krigsminister, og det uagtet det, han dvælede ved, dog egentlig var Udtalelser, som var fremsat i Ministerens Egenskab af Marineminister. Men Ordet Marine lyder jo nu mere fredeligt, og det ærede Medlem synes aabenbart navnlig ved en Sammenstilling med Bah-